

flige ekstraordinære Foranstaltninger, der skulle udføres, skulle udføres af de løbende Indtægter uden at stifte forøget Gjæld. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er smaa Beløb, som vi paa den Maade have anvendt af vore løbende Overskud eller i alt Fald uden at stifte Gjæld. Se vi f. Ex. hen til, hvad Statens Jernbaner stode i for 14 Aar siden, dengang jeg havde den Ære at overtage Finantsforvaltningen her i Landet, og sammenlign det med, hvad de staa i i det sidste Aar, for hvilket der foreligger aflagt Regnskab, vil man komme til det maaste for Mogle noget forbausende Resultat, at der er anvendt ikke mindre end 98½ Mill. Kr. i disse 14 Aar paa Jernbanevesenet her i Landet, men deraf ganske vist 51½ Mill. Kr. omtrent til Kjøb af de sjællandske Baner; der bliver dog imidlertid tilbage omtrent 47 Mill. Kr., som paa anden Maade ligefrem ere anvendte af Statens Indtægter til Udvidelse af Jernbanevesenet her i Landet samtidigt med, at der ved Siden af er afbetalt Betydeligt af Statsgjælden. Det vide de Herrer selvfølgelig godt. Dersom jeg flygtig vil kaste et Blik paa, hvad der i de samme 14 Aar er anvendt efter § 26 paa Forsvarsvæsenet og militære Foranstaltninger, altsaa ekstraordinært, kommer jeg til det Resultat, at der ved Siden af de 98½ Mill. Kr. til Udvidelse af Jernbanevesenet staar omtrent 57½ Mill. Kr. til Udvidelse af Forsvarsvæsenet. Det forekommer mig egentlig ikke, at det Forhold taler for det ærede Medlems Paastand, at man har tilside sat den økonomiske Udvidelse for at kunne fremme den militære. Der blev rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg ikke agtede at fremkomme med Forslag om Tilveiebringelsen af en Frthavn i København. Jeg skal derom kun udtale, at jeg antager, at Forslag i den Retning vil komme frem i denne Samling, ikke fra mig, men fra den Minister, hvem Sagen nærmest vedkommer.

En Anke eller, rettere sagt, en Beklagelse, som det ærede Medlem fremkom med, forekommer mig at være temmelig svagt begrundet; det var en Beklagelse over, at en af vore Hovedforbindelser med Udlandet, Forbindelsen over Esbjerg med England, vedblivende er i privat Haand og ikke

overtages af Staten. Det ærede Medlem begrundede det paa det ganske vist for Beklagende meget Bellagelige, at Transportudgifterne for en enkelt Vare vare blevne forhøiede af det private Selskab, der leder denne Drift. Ja, dersom det skulde være tilstrækkelig Grund til, at Staten i saadanne Tilfælde skulde træde til, saa ser jeg ikke rettere end, at Staten overhovedet kommer til at overtage alle Kommunikationsmidler i Landet og mellem Landet og Udlandet, thi akkurat det Samme kan jo fremkomme paa alle andre Steder. Det er jo, som bekendt, ikke alene over Esbjerg, vi have Forbindelse med vor nordvestlige Nabo, det er jo ogsaa fra andre Havnepladser her i Landet, og jeg ser ikke rettere end, at naar man vil stille en saa vidtgaaende Fordring, at Staten for at staffe ensartede Transportudgifter skal overtage Driften af Forbindelseslinierne, maa den samme Fordring nødvendigvis gjøres gjældende, foruden paa Forbindelsen mellem Esbjerg og England, tillige paa de andre Forbindelser; ellers kan fuldstændig Ensartethed jo umulig ventes opnået. Men den Fordring forekommer mig dog at være temmelig vidtgaaende. Jeg skal slutte med at udtale, at efter min Formening har den nuværende Regjering ingeninde tilside sat Hensynet til den økonomiske Udvidelse i Landet for særlig at fremme militære Fordringer.

Berg: Efter min Stilling her i Thinget kan jeg ikke ved nogen Udtalelse forstyrre den Forhandling, der nu er ført mellem Udvalget og Regjeringen. Jeg kan dog derfor ikke tilbageholde et Par Bemærkninger, som jeg ikke har hørt fremsat i, hvad der hidtil er fremkommet, hvorfor mit Standpunkt overfor den Stilling, hvori vi nu staa, ikke er saaledes pointeret, som jeg kunde ønske. Den Trang, Folkethinget har til Forhandling med Landsthinget, kan jeg godt forstå. Det er en Trang, der er begrundet i Grundloven; da vi have et Lokammerystem, skal man jo ogsaa se at faae en Forhandling med hinanden. Men der er en Betingelse for denne Forhandling, som ikke er tilstede, en grundlovmæssig Betingelse, som savnes, og det forekommer mig, at dette Savn ikke har faaet noget Udtryk i de Udtalelser, der ere faldne. Men efter min Formening er dette Savn en